

LA RABOSA VALENTA

Hi havia una vegada una rabosa molt valenta que volia una casa. Com no en tenia, passava les nits als arbres del barrianc del Carraixet. Allí, es trobava a soles, però com era valenta no tenia por dels sorolls. Pels matins, anava al cole que estava prop per veure com jugaven al pati els xiquets i les xiquetes. Era molt divertit veure com jugaven amb la pilota, al pilla-pilla... se'ls veia tan feliços! Quan sonava la música tots feien una filera i el pati es quedava a soles. Aleshores la rabosa valenta entrava i es menjava el que havien deixat els xiquets dels seus esmorzars. Li resultava deliciós!

Però, després, tornava al barrianc i allí es sentia a soles... Com li agradaria estar tots els dies a l'escola!

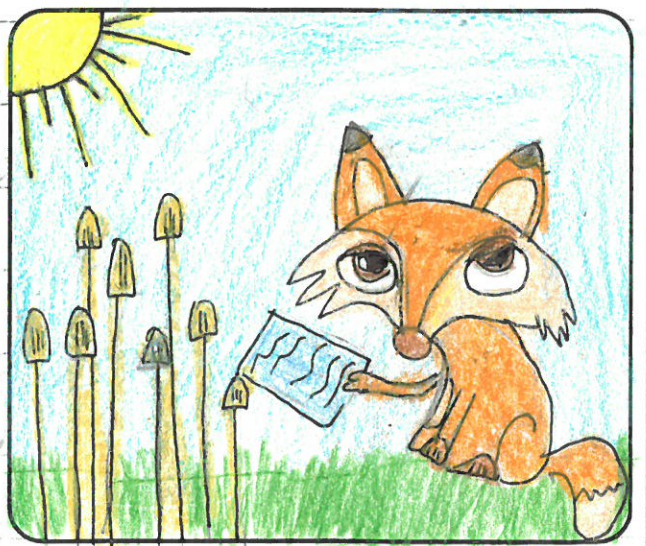
Un dia, va tindre una idea. Escriuria una carta als xiquets dient que no tenia casa i que volia viure amb ells. Al dia següent, deixà la carta al pati abans de que entraren.

Quina sorpresa quan la llegiren!

Tots volien tindre una mascota a classe, però la mestra els digué que això era una gran responsabilitat, havien de cuidar-la, netejar-la, alimentar-la... i a més a més, els caps de setmana no es podria quedar a soles, havien de portar-se-la a casa. Aquell dia, li van escriure una carta

a la robota, explicant-li que l'escola no era un lloc per a tindre animals.

Els xiquets s'amagaren per veure si la llegia,

però quan van veure la seua cara, i com de trista es va quedar, tots decidiren reunir-se i fer un pla per a demostrar que serien capaços de cuidar-la, però que hauriem d'estar units i tots i totes haurien de participar.

Aquella vesprada, quedaren al parc i entre tots construïren una caseta amb troncs, pals i coses que trobaren.

A més a més, cadascú agafà de la seua casa coses que podrien servir com una manta per a tapar-la, joguets i objectes per a poder beure i menjar... També quedaren que portarien més coses en l'esmorzar per compartir amb la rabosa.

Al dia següent, abans que entrara la mestra, el tenien tot preparat. Quan entrà a classe, la mestra va al·lucinar.

Els xiquets haurien muntat un racó en classe amb tot el necessari per cuidar-la

i uns torns per fer-ho.
Tots estaven callats, esperant, per veure
que deia la mestra. La profe els mirà
i va dir. "D'acord, confie en vosaltres".
Sé que junts ho aconseguireu!" Així
que eixiren a buscar a la rabosa per
portar-la a la classe.

I allí segueix, perquè no sols es va
convertir en la mascota de classe,
sinó de tota l'escola, ja que al conèixer
i veure el que havien fet, molts altres
xiquets van voler participar. I es que si vols
aconseguir alguna cosa en equip sempre és molt
millor, i quan confien en tu, el resultat és genial! Fii

